

[Prisijungti/Registracija](#)[Naujienlaiškis](#)[RSS](#)[Pranešk naujieną](#)**Klaipėda**
Menas

2007-03-23, 09:00

Ten Dievo meilė ateina tyliai

Ten Dievo meilė ateina tyliai

Visiems reikia vilties. Nesvarbu, koku gyvenimu apdovanotas žmogus – jam reikia vilties. Tik turintis viltį žmogus gali atsitiesti, kovoti su savo demonais ir juos nugalėti. Didžiausias ginklas tokiame kare – meilė ir tikėjimas.

Mūsų epochoje jausmingumas nemandingas. Visi šarvuoti darbu, buitimi, manieromis. Todėl sunku suprasti tuos, kas nusiima savo šarvus ir lieka nuogi.

Trečiadienį sausakimšoje Prano Domšaičio galerijos salėje vyko akistata su tais, kas nusiėmė gyvenimo užkrautus šarvus ir kovoja meile. Dokumentinis Dalios Kanclerytės filmas „Pakūta mano meilė“ sukrėtė ne vieną jį žiūrėjusį žmogų. Tai pirmas režisierės darbas.

Filmuota prieš metus Pakutuvėnuose, kur vienuoliai pranciškonai globoja mažą bendruomenę. Bendruomenę, kurioje už savo gyvenimą kovoja palūžę žmonės.

D.Kanclerytės filmas nėra vien pasakojimas apie tą ypatingą vietą. Kartu tai ir skaudi pačios kūrėjos istorija, jos kova su liūdesiu ir netektimi.

„Aš tik norėjau papasakoti savo istoriją“, - sakė režisierė. – „Neturėjau vilties. Šiandien žinau, kodėl aš gyvenu, ko aš noriu šitame gyvenime. Mano gyvenimas šiandien neina į nebūtį, į tamsą. Man po mirties gyvenimas šviečia.“

Filmas supažindina su neskubriu Pakutuvėnų bendruomenės gyvenimu. Į žiūrovus prabyla vienuoliai, bendruomenės nariai.

Visuomenei, kuriai atvirumas ir išsikalbėjimas nėra įprasti dalykai, sielos apnuoginimas atrodo šokiruojantis. Paprasti moters, prabylančios iš ekrano žodžiai, – „aš gyvenu“ smogia stublinančia jausmų lavina.

„Pakūta mano meilė“ jau demonstruotas Plungėje, Kretingoje, Klaipėda anot D.Kanclerytės jau penktoji vieta. Laukia kelionė į Vilnių, „Skalvijos“ kino teatrą. Filmą bus demonstruojamas ir Klaipėdos universiteto studentams.

Pasid:

